

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Martiniano, Zosimo, Maroni, Eustachio. 153.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

Hermogeni Episcopo. 152.

Per summam curam ac diligētiā gra-
setur vulnerum animi curatio. Nam quæ
cicatricem præmaturè duxerunt, plerun-
que aperiri ac recrudescere consueverūt.

Martiniano, Zosimo, Maroni, Eu-
stachio. 153.

Congressus mecum vir quidam præcla-
rus, atque & nobilitate, & moribus ornatus
cum lachrymis mihi exposuit, quosdam,
quibus virtus haud parvæ curæ est, in pri-
uato confessi hæc de vobis verba habuif-
se: Quid turpium ac tacendorum vitiorū
isti clam perpetrare, verebuntur, qui cum
tam perspicuè immodesti ac petulantes
sint, non erubescunt? Quid obscuriorum
scelerum non admiserint, qui etiam de
manifestis gloriāntur? Quonam pacto cō-
filiis vllis castigari ac meliores effici queāt,
qui etiam prudentes viros irrident? Quo-
nam pacto reprehensū sceleribus suis finē
imponant, qui etiam reprehendentibus
obtreçant, eosque maledictis lacerant?
Quonam pacto diuina oraculavereantur,
qui eas fabulas etiam & figmenta esse du-
cunt? Quonam pacto iudicium pertime-
scant, qui per opera sua ne illud quidem
esse proclamant? Quonam pacto Christi
verbis obtemperabunt, qui per ea, quæ
perpetrant Epicurum prædicant? Equidē
ipse his auditis, magno animi dolore affe-
ctus sum: vos autem æquum fuerit ratio-
nem inire, qua hanc infestationem obli-
teretis. Obliterabitis autem, si ad melio-
rem mentem redieritis. Redibitis autem,
si Scripturas sacras veras esse credideritis.
Credetis autem si continenter ipsis frua-
mini. Fruemini autem, si earum mentem
intellexeritis. Intellegitis autem, si assiduā
cum viris diuina sapientia præditis cōsue-
tudinem habueritis. Habebitis autem, si
vitium fugeritis, fugietis autem si pœnas
ipsi impendentes timueritis. Timebitis au-
tem, si Deum esse credideritis. Credetis
autem, si è tanto furore emerferitis. Emer-

Ερμωγένει ἑπισκοπῶ. ρϛϛ.

Διὰ πάσης ἀκευβείας χωρεῖται τῆς
ψυχικῶν τραυμάτων ἢ θεραπεία. τὰ
γὰρ ὑπὸ ψάλα, ὡς τὰ πολλὰ, ἀνασφομῶ-
σται φιλεῖ.

Μαρπνιασιῶ, Ζωσίμω, Μάρωνι,
Εὐσταθίῳ. ργγ.

Ἐπιτυχόν μοι τις τῆς λόγου καὶ μνή-
μης ἀξίω ἀνδρῶν, καὶ εὐγενία, καὶ
πρόποις κεκοσμημένων, μετὰ δακρύων
ἀπήγγελλει, ὡς σιωπεύοντες τινὲς
καθ' ἑαυτοὺς, οἷς ἀρετῆς ἢ μικρὸς λό-
γος, ποιῶντα πινὰ περὶ ὑμῶν ἔφασκον.
τί τῆς ἀπορήτων, καὶ ἀίχρων παλῶν
ὀκνήσουσι ἔτοι ἀφασαίξασθαι λα-
θάνοντες, οἷγε παρρησιῶς ἔτας ἀχι-
μονοῦντες οὐκ ἐρυθριῶσι. τί δὲ οὐκ
ἂν ποιήσαμεν τῆς ἀφανῶν κακῶν, οἷγε
ἔπι τοῖς παρρησιῶν καὶ ἀβρυμύοις
πῶς δὲ ὑποβολῆς σφρονοθεῖν, οἷγε
καὶ τοὺς σφρονοῦντας γελῶσι; πῶς δὲ
ἐλεγχόμενοι παύσονται, οἷγε τοὺς ἐ-
λέγχοντας ἀφασίρῃσι; πῶς δὲ τῆς
θεῖας χρισμοὺς ἀδεοθεῖν, οἷγε καὶ μύ-
θος αὐτοὺς νομίζουσι; πῶς δὲ κελίω
φοβηθεῖν, οἷγε μηδὲ εἶναι ταύτῃ ἀφ᾽
τῆς ἔργων κηρύτῃσι; πῶς δὲ τῷ Χρι-
στῷ ἀσείσονται, οἷγε. Ἐπίκουρον, δι' ὧν
δρῶσι, ἀνακηρύτῃσι; ἔγωγε μὲν οὐ
ταῦτα ἀκούσας, λίαν ἐπλήρη τὴν
ψυχὴν ὑμεῖς δὲ σκοπεῖν δίχκοι ἂν εἴ-
ητε, ὅπως ταύτῃ ἐξαλείψοιτε τὴν
καμφδίαν. ἐξαλείψεται δὲ, εἰ γνωσι-
μαχίσητε. γνωσιμαχίσητε δὲ, εἰ πει-
θεῖητε ἀληθεῖς εἶναι τὰς ἱερὰς γρα-
φάς. πειθεῖητε δὲ, εἰ σιωπεῖς αὐτῆς
ἀπλάουσητε. ἀπλάουσητε δὲ, εἰ τὸν
νοῦ αὐτῆς μάθοιτε. μάθοιτε δὲ, εἰ
τοῖς χρῖ θεῶν σοφοῖς παρσευθεύοιτε.
παρσευθεύοιτε δὲ, εἰ κακίαν φύροιτε.
φύροισθε δὲ, εἰ τὰς τιμωρίας τὰς ἐπιπρ-
τημίας αὐτῆ φοβηθεῖητε. φοβηθεῖσητε
δὲ, εἰ τὸ θεῖον εἶναι πιστεύετε. πιστεύ-
οιτε

οἷτε

σετε δὲ, εἰ τῆς ποσότητος μαρίας ἀνε-
νεγκοίτε. ἀνερέγκοιτε δὲ, εἰ τοὺς ἀνε-
νεγκόντες ζήλωσατε. ζήλωσατε δὲ, εἰ
ἀρετῆς ἀνπλάσοισθε. ἀνπλάσοισθε
δὲ, εἰ βασιλείας ἐραδοθήτε. ἐραδοθή-
τε δὲ, εἰ τὰ βλεπομένα, ἀφ' ὧν ἡμεῖς
εἶναι νομίζομεν, νομίζετε δὲ, εἰ τὴν εὐδὲ-
νειαν αὐτῶν καταμαθοίτε· μαθήσαθε
δὲ, εἰ τὸ ἔθνηκρον αὐτῶν θεωρήσατε.
θεωρήσατε δὲ, εἰ ἀδεχάσοις ὀφθαλμοῖς
θεάσοισθε. θεάσοισθε δὲ, εἰ τῶν οὐρανό-
θεν ἀνθέξεσθε. ἀνθέξεσθε δὲ, εἰ τὸν τῆς ψυ-
χῆς ὀφθαλμῶν διορατικώτερον κατα-
σκευάσατε. κατασκευάσοιτε δὲ, εἰ τὸν
τὸ θεῖον σωεχῶς σποδύσασθαι ἐπίστατε.

Ωφελίω χολατικῶ. ρνδ.

Τὸ σαφές τῶ στυμῶν χειραμῶνον. ὁ δὲ
ἀσαφές τῶ ἀκροαμῶν, τὸ λεγόμενον,
κατακουάζει.

Θεογιώσῳ πρεσβυτέρῳ. ρνε.

Ὁ αὐδιδμος, καὶ πάσις εὐφημίας ἀ-
ξίος Τιμόθεος ὁ ἀναγιώστης, ἔπος ὄρ-
θως ἐβίωσεν, ὡς μηδένα διωκθῆναι εἰ-
πῶν, ὅτι εὐαμαζέτο μὲν, ὁ δὲ ἡγαπᾶ-
το δὲ τὸ μὲν γὰρ τῶ τῆς ἀρετῆς ἐρα-
τοῦ δὲ τῶ τῶ φορτικώτερον φεύγειν, ἐξ
ἴσης ἐκαρπούτο, ὅσῳ καὶ ἀφ' αὐτοῦ τῆς
γνώμης κόσμιον, τῶ μὲν ἡλικιωτῶν
πρεσβύτερος, τῶ δὲ πρεσβυτέρων ἡ-
λικιωτῆς ἐδόκει. τῶ μὲν νυθετεῖν, οἷός
τε ἂν, τοὺς δὲ οὐδὲν ἐκιδδὸς ἐφ' ὅσα
διορθώσοιται.

Πουχίῳ λαμπεροτάτῳ. ρνε.

Οἰκίαν μὲν ἀφ' ἀφῆ, καὶ θαύματος
κρείττονα φασί τε κατασκευασμένη, τῆς
δὲ ψυχῆς ἡμεληκῆναι, ὡς πινὸς φαι-
λοπότε καὶ ἔδαμνῶ. ἴδι τοίνυν μὴ
καλῶς βελευόμηνος, ἢ μὲν γὰρ οἰκία
τῆς οἰκίας πλεονεξίας, καὶ ἐν τοῖς μετ' ἐ-
πιτα χρονοῖς κήρυξ καὶ σιωπῶσα γα-
νήσεια, ἢ δὲ ψυχῆ τῶν φροβερῶν ὑπο-
τήσεται πτωχεύει.

getis autem, si eos, qui emerferunt, imite-
mini. Imitabimini autem, si virtutem ar-
ripueritis. Arripietis autem, si caelestis re-
gni amore teneamini. Tenebimini autem,
si ea quæ oculis cernuntur, caduca & tan-
dem interitura esse existimaueritis. Existi-
mabitis autem, si quàm nihil sint didiceri-
tis. Discetis autem, si eorum fragilitatem
animo perspexeritis. Perspicietis autem,
si incorruptis oculis ea contemplantini.
Contemplantimini autem, si caelestia arctè
complectamini. Complectemini autem,
si animæ oculū perspicaciorem reddideri-
tis. Reddetis autē, si eum ad diuinū numē
contuendum perpetuò assuefeceritis.

Ophelio Scholastico. 154.

Perspicuitas cum grauitate coniuncta,
obscuritatem, vt est in prouerbio, au-
ditoribus non parit.

Theognosto Presbytero. 155.

Celebris ille, atque omni laude dignus,
Timotheus Lector, aded rectè vixit, vt
nemo sit qui dicere possit, eum admiratio-
ni quidem, at non amoris fuisse. Illud enim
ex virtutis amore ac studio, hoc autem ex
eo quod res eas, quæ inuidiam afferebant,
fugeret, peræquè consequeretur: quippe
qui etiā, ob animi moderationē & hone-
statem & æqualibus suis antiquior, & se-
niorum æqualis esse videretur: quod vide-
licet, & illos monere posset, & his nullam
corrigeni sui anam porrigeret.

Hesychio clarissimo. 156.

Te quidem splendidam domum, atque
omni admiratione sublimiorem, extruxi-
sse aiunt: at interim animam, tanquam vi-
lissimum aliquod ac nullius omnino pre-
tij, neglexisse. Hæc igitur scito, te haud
probum cōsiliū inire. Nam domus qui-
dem tua in posterum quoque auaritiā
tuam etiam tacens, prædicabit: at anima
horridos cruciatus sustinebit.